

פאפיראָסן

Papirosn

Moderato

A kal-te nakht a ne-pel-di-ke finster u-metum, shteyt a yin-ge-le far troyert un kukt zikh arumt Fun
 5 re-gn shtit im nor a vant, a ko-shi-kl halt er in hant, un zay-ne oy-gn be-tn ye-dn shtum. Ikh
 9 hob shoyt nit keyn koyekh mer a - rumtsugeyn in gas, hunge-rik un op-ge-ri - sn fu nem re-gn nas. Ikh
 13 shlep a - rum zikh fun ba - gi - nen, key-ner git nit tsu far - di - nen, a - le la-khn, ma-khn fun mir
 16 shpas. Ku - pi - tye koyft zhe, koyft zhe pa - pi - ro - sn, tru - ke - ne, fun re - gn nit far -
 20 go - sn. koyft zhe bi - lik be - ne - mo - nes, koyft un hot oyf mir rakh mones, ra - te - vet fun hunget mikh a -
 24 tsind! Ku - pi - tye koyft zhe shvebelakh an - ti - kn, der - mit vert ir a yo - si - ml derk - vi - kn. Um -
 29 zisr mayn shrayen un mayn loy - fn, keyner git bay mir nit koyfn, oysgeyn vel ikh mu - zn vi a hunt...

רעפֿרען:

קופישע קויפֿט זשע קויפֿט זשע פאפיראָסן,
 טרוקענע פֿון רעגן נישט פֿארגאָסן.
 קויפֿט זשע ביליק בנאמנות,
 קויפֿט און האָט אויף מיר רחמנות,
 ראַטעוועט פֿון הונגער מיך אַצינד!

קופישע קויפֿט זשע שוועבעלאַך אַנטיקן,
 דערמיט ווערט איר אַ יתומל דערקוויקן.
 אומזיסט מיין שרייען און מיין לויפֿן,
 קיינער וויל ביי מיר נישט קויפֿן,
 אויסגיין וועל איך מוזן ווי אַ הונט...

אַ קאַלמע נאַכט אַ נעפֿלדיקע פֿינצטער אומעטום,
 שטייט אַ יינגעלע פֿאַרטרויערט און קוקט זיך אַרום.
 פֿון רעגן שיצט אים נאָר אַ וואַנט,
 אַ קאַשיקל האַלט ער אין האַנט,
 און זיינע אויגן בעטן יעדן שטום.

איך האָב שוין נישט קיין כוח מער אַרומצוגיין אין גאַס,
 הונגעריק און אַפגעריסן פֿונעם רעגן גאַס.
 איך שלעפֿ אַרום זיך פֿון באַנינען,
 קיינער נישט נישט צו פֿאַרדינען,
 אַלע לאַבן מאַכן פֿון מיר שפּאַם.

איך האָב געהאַט אַ שוועסטערל אַ קינד פֿון דער נאַטור,
מיט מיר צוזאַמען זיך געשלעפט האָט זי אַ גאַנצן יאָר.
מיט איר געווען איז מיר פֿיל גרינגער,
לייכטער ווערן פֿלעגט דער הונגער,
ווען איך פֿלעג אַ קוק טאָן נאָר אויף איר.

מיטאַמאָל געוואָרן איז זי שוואַך און זייער קראַנק,
אויף מיניע הענט איז זי געשטאַרבן אויף אַ גאַסן באַנק,
און אז איך האָב זי פֿאַרלוירן,
האָב איך אַלץ שוין אָנגעוויירן,
זאָל דער טויט שוין קומען אויך צו מיר.

מיין טאַטע אין מלחמה האָט פֿאַרלוירן זיינע הענט,
מיין מאַמע האָט די צרות מער אויסהאַלטן נישט געקענט;
יונג אין קבֿר זי געטריבן,
בין איך אויף דער וועלט פֿאַרבליבן,
אומגליקלעך און עלנט ווי אַ שטיין.

ברעקלעך קלייב איך אויף צום עסן אויף דעם אַלטן מאַרק,
אַ האַרמע באַנק איז מיין געלעגער אין דעם קאַלטן פֿאַרק.
אין דערצו די פֿאַליציאַנטן,
שלאָגן מיך מיט שווערן קאַנטן,
ס'העלפט נישט מיין געבעט און מיין געוויין.